

Přiznaná ruka

JAHEN JOSEF JANŠTA

V kostele svatého Vavřince jsou věřící zvyklí na to, že v neděli vyrukuje s otcem Janem k oltáři patnáct ministrantů. Také ve všední den se služebníci oltáře střídají, takže kněz nikdy není bez ministranta.

Pan farář se ministrantům věnuje, má s nimi pravidelné schůzky a vřdycky v červnu s nimi vyrazí na výlet. Tentokrát nocují na velké faře v blízkosti farního kostela svatého Mikuláše.

Místní pan farář otec Jakub je přivítá a pak říká: „Nemám žádného ministranta a těším se, že budete v neděli u oltáře se mnou.“

„Proč nemáte ministranty?“ ptají se kluci.

„Děvčata zpívají ve schole a kluci ministrovat nechtějí.“

Kluci jsou z toho smutní. „Těšili jsme se, že si zahrajeme s vašimi ministranty fotbal.“

„V kostele bývá několik šikovných kluků. Pozvěte je na utkání s vámi,“ vyzývá je kněz.

Hostující ministranti poslechnou a po nedělní mši svaté zvou

místní kluky k fotbalovému utkání. Odpoledne pak s napětím čekají na hřišti, zda někdo přijde. Dočkají se. Přichází osm kluků. Je z toho zápas na menším hřišti. Na každé

straně stojí proti sobě šest hráčů v poli a jeden brankář.

Základ domácího týmu jsou tři sourozenci Kovářovi, kteří hrají závodně v místním klubu. A je to na hře vidět. Ministranti mají mezi sebou také výborné hráče, a tak je zápas vyrovnaný. I skóre je před koncem nerozhodné 7 : 7. Domácí se snaží strhnout vítězství na svou stranu. Útočí a při centru z pravé strany zahrává ministrant Marek rukou. Rozhodčí to nevidí, ale domácí kluci volají: „Ruka!“

Hra je přerušena. Marek ruku přiznává. Nikdo ze spoluhráčů mu za to nenadává, i když dostávají z penalty rozhodující gól.

Na farní zahradě je večer opékání buřtů. Všichni domácí hráči jsou tam také. Při debatě kolem ohniště Filip, nejstarší z fotbalových sourozenců, říká: „Jste fakt dobří ministranti. Marek přiznal ruku a nikdo jste mu nenadával. Ani jste na něho nebyli naštvaní. To se fakt nevidí.“

V pondělí jdou s ministranty na výšlap i kluci Kovářovi. Prožijí spolu krásný den a večer se těžko loučí.

„Přijedte zase,“ zvou je všichni tři bratři.

„Přijedeme,“ slibují ministranti a těší se, že si příště zahrají proti ministrantům.

Kovářovi kluci se totiž rozhodli, že se stanou také ministranty.

Ilustrace: Jiří Vančura

Knižní novinky

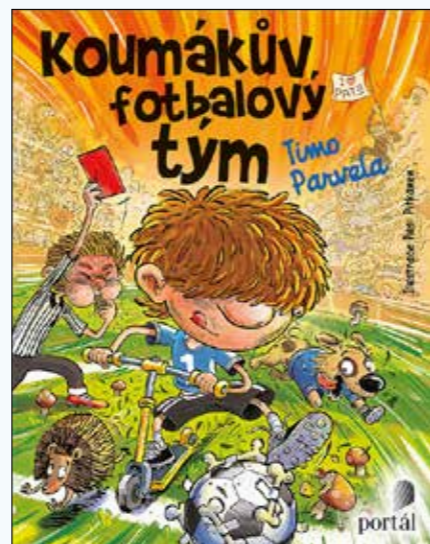
KOUMÁKŮV FOTBALOVÝ TÝM

Timo Parvela

Portál

Pate miluje fotbal! Má i svůj nejoblíbenější tým Medvěďů a před sebou velký turnaj. K překvapení všech Pate na nominaci středového hráče v týmu nedosáhne, a to i přes to, že je naprosto skvělý a výjimečný! Pate je ale koumák a jen tak se nevzdává. Založí si vlastní tým! Je tedy pravda, že Messi ani Ronaldo

jeho skvělou nabídku členství v týmu nepřijmou, ale Pate našťastí najde nové, o to však zapálenější hráče: co na tom, že jednomu je devadesát, druhý spí a bydlí v parku a třetí je třínohý pes. Možná mají jeho noví spoluhráči skrytý talent! A když se do týmu navíc přidá také strýček Teemu s Karolinou, o vítězství je jisté rozhodnuto.

MISÁL PRO DĚTI – KDYŽ MŠI ROZUMÍŠ, TAK SE NENUDÍŠ!

Sophie de Mullenheim
Paulínky a Doron

Misál pro děti ocení hlavně zvědaví školáci, kteří už umí číst a dávno vyrostli z obrázkových misálků. Mnohdy se totiž při mši hrozně nudí, protože moc nechápu, co se při ní děje a proč. Misál nabízí celý průběh mše svaté, co říká kněz i co odpovídají věřící, a k tomu ještě stručně vy-

světlení gest, symbolů a záhadných slov, s nimiž se při mši můžeme setkat. Bludištěm všech těch záhad nás provádějí komiksově postavičky Tomáš a Sofie: vysvětlí dětem i takové věci, které nevědí ani jejich rodiče!

Misál je skvělou pomůckou i pro větší děti.

Milí ministranti, v létě je většina z nás bude mít možnost vidět. Často vylétají už za soumraku a podle svého nestálého letového projevu jsou na nebi snadno rozeznatelní. Stejně tak je můžeme dobře poznat i díky tomu, že čas-

to svým letem opisují velmi podobné okruhy. Ano, netopýři. Tajemná zvířata, která někomu můžou připadat odporná a která se nechvalně proslavila jako jedni z viníků epidemie covidu. Pojdme se na tato malá stvoření podívat blíže. Uvidíte, že jsou pořádně zajímavá.

ŽIRAFY, TŘESTE SE!

Žirafu obecně známe jako savce s velmi dlouhým jazykem (až kolem 45 cm), který dokáže velmi hbitě používat. Ač se to nezdá, držitelem rekordu v délce jazyka je i druh netopýra Anoura fistulata žijící v Ekvádoru. Jeho jazyk sice měří jen kolem 8,5 cm, tato délka ovšem představuje 150 % jeho celkové tělesné délky. Netopýr rodu Anoura je tak savcem s nejdélším jazykem z pohledu tělesných proporcí.

AUSTRALSKÉ BOHATSTVÍ

U „protinožců“, jak s oblibou říkáme, mají spoustu přírodních i architektonických krás a celkově díky tomu Austrálie rozhodně stojí za návštěvu, i když není pro nás Evropany úplně „za rohem“. Tento kontinent se kromě jiného může chlubit i jedním neobvyklým unikátem. Jen v Austrálii totiž žije netopýr s příznačným názvem megaderma australská. Tento druh se pyšní přízviskem „nejzácnější netopýr světa“. Žije totiž jen v Austrálii a ačkoliv jeho celkový počet není znám, odhaduje se na maximálně 1 500 jedinců.

NETOPÝR NA DOVOLENÉ

Pokud se jako netopýr narodíte na nehostinném místě, není divu, že si potřebujete občas odpočinout a dát si pořádnou dovolenou. Naprosto vzorově dovolenou pojal jeden netopýr rezavý. Toho v roce 1957 okroužkovali přírodovědci v ruské Voroněži a následně byl už v roce 1961 pozorován v jižním Bulharsku, tedy 2 347 km daleko od svého ruského bydliště.

NETOPÝR VEGETARIÁN

Specifickou čeledí netopýra jsou tzv. kaloňovití. Oproti běžným zástupcům netopýrů nejsou kaloňové typickými hmyzožravci, ale ve svém domovském prostředí v Asii se živí nektarem, pylem a ovocem. Navzdory tomu, že do svého jídelníčku nezařazují hmyz, dorůstají mezi netopýry rekordních rozměrů. Takový kaloň malajský a jeho kolega kaloň indický rostou až do tělesné délky 45 cm při rozpětí křídel 1,7 m a váze přes 1,5 kg, čímž jsou mezi netopýry naprostými rekordmany.

STAŇME SE NETOPÝRY!

Na tomto místě by se samozřejmě dalo mluvit o tom, zda a kde se Bible zmiňuje o netopýrech (a že se zmiňuje, pro zájemce viz Lev 11, 19; Deu 14, 18; Iz 2, 20; Bar 6, 21). My se však dnes zaměříme na jiný aspekt z netopýřího světa. Ačkoliv jsou netopýři velmi specifictí, jedná se o savce. A s člověkem – nebo lépe řečeno s křesťanem – toho mají společného mnohem víc. Dá se říct, že jsme právě s netopýry stejní ve svých odlišnostech. Ne že by tedy bylo pro křesťana typické ve dne spát a v noci létat po venku po adoracích. Ale stejně jako netopýři v rámci říše zvířat, jsme i my křesťané mezi lidmi často něčím odlišní. Máme zábrany tam, kde jiní ne. Máme zásady a hodnoty, které jiní třeba nedodržíjí. A předně, vysíláme neviditelné signály. Podobně jako netopýři se svojí echolokací i my křesťané vysíláme neviditelné vlny směrem k Bohu a podle odezvy, která se vrací do našeho srdce, činíme ve svém životě důležitá rozhodnutí. Stejně jako echolokace pro netopýry je i pro nás toto vysílání zásadní pro naše přežití. Staňme se netopýry!

Foto: Art_man, Michal, Ondrejprosky, Wirestock Creators - Adobe stock